

Brødet befinder sig, og hvor Bravaderne er henne. Ingen Grund er der maaske til at gaa stærkt i Rette med det ærede Medlem; det var en skuffet Mand, der stod her, en Portefeuille gled ud af Haanden paa ham for kort Tid siden. Nu havde man saa sikkert ventet, at man ved Socialdemokratiets Hjælp skulde have en konservativ Regering, og saa brast det hele. Jeg forstaar, at den udpegede Finansminister følte sig pinlig berørt derved.

Men altsaa, det ærede Medlem, som interesserer sig for Brødet — efter hvad han siger —, og som præsterer Skuespil, vil neppe faa Held med at anlægge Bedømmelsen af vort Forslag og hvad dermed staar i Forbindelse paa den Maade, han har gjort det. Han forsøgte nu her at lægge til Rette, at det er Socialdemokratiets Skyld, at der ikke blev Brød af dette. Intet Menneske i dette Land er i Tvivl om, at Hindringen for at skaffe Brød til de 54 000 arbejdsløse er den Regering, vi har i Øjeblikket, og de, der har bevaret denne Regering er i hvert Fald ikke Socialdemokratiet, det er det konservative Folkeparti, det er det radikale Venstre, det er Partiet Venstre, det Ansvar slipper de ingen Sinde fra. De har i Dag sikret denne Regerings Forbliven, og denne Regering har forud sagt dem Vilkaarene, det er: ingen Erhvervs politik, intet Brød til de arbejdsløse, men Lønnedsættelser. Det er ikke den Linie, vort Forslag følger, tværtimod.

Det Forslag, der nu foreligger, og som om lidt skal bedømmes ved en Afstemning, byder Midler, hvorved Arbejdet kan sættes i Gang, det byder en Række Foranstaltninger af forskellig Art, som, hvis de udføres med Velvillie og velmenende af en Regering, der virkelig har Handlekraft, i Løbet af faa Maaneder vil skaffe os gode Tider i Danmark, skaffe os fri for en meget stor Del af Arbejdsløsheden. Det er neppe værd at nævne Tal, men et meget betydeligt Tal af arbejdsløse vil øjeblikkelig kunne komme i Arbejde, hvis dette Forslag vedtages. Det foreligger der Erklæringer om fra de Industrier, det drejer sig om, som har Forstand derpaa, og som utvivlsomt er i Stand til at bedømme, i hvilken Udstrækning Hjælp kunde skaffes herigennem. Jeg tror derfor, at selv om det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil rejse Landet rundt og præstere den samme Forestilling, som han nylig gav til bedste her, vil han faa vanskeligt ved at faa nogen til at tro, at Socialdemokratiet har hindret, at der kom Arbejde i Gang. Ingen vil være i Tvivl om, hvad det var, der stemtes om for et Øjeblik siden, og dér, hvor de 90

Stemmer var, ligger ogsaa Ansvar for, at der nu fortsat er Haabløshed i dette Land, og at der intet skete ved denne Lejlighed.

Men det ærede Medlem anklager os altsaa og siger, at Socialdemokratiet har Skylden. Vi maa saa finde os deri, og vi er beredt paa at modtage denne Anklage fra det ærede Medlem og hans Parti rundt om i Landet. Vi vil jo forsøge at svare derpaa, og naturligvis vil det være yderst vanskeligt, det tror det ærede Medlem. Men lad os se til den anden Side. Det ærede Medlem har jo et Flertal her i Salen, 90 Stemmer har ytret sig, og om lidt vil det samme Flertal ytre sig. Brug da det Flertal! Hvis det ærede Medlem vil noget, saa vis, hvad det er, det ærede Medlem vil. Lad være at holde Taler. Lad os være fri for Bravader, som det ærede Medlem selv sagde. Lad os faa Handling! Brug de 90 Stemmer til at gennemføre det positive, som de hidtil har nægtet at være med til at gennemføre.

Korsgaard: Spørgsmaalet om en Portefeuille troede jeg jeg havde overflødiggjort, at det ærede Medlem Hr. Stauning kom ind paa, men det hører vel med i Skuespil af den Art, som det ærede Medlem sværmer for at opføre, at bruge den Slags Taleformer.

Med Hensyn til det foreliggende er den uomtvistelige Sandhed den, at Socialdemokratiet, saafremt de ikke er blottet for al Forstand, har vidst, at det Forslag, som de forelagde, kunde ikke gennemføres, fordi vi ikke syntes om det. Det er nu en Gang Livets Kaar, at naar man skal opnaa et eller andet, kan man i det givne Øjeblik ikke komme længere, end ens Kræfter rækker. Socialdemokraterne vidste — stadig forudsat, at de dog ikke er uden al Forstand —, at de kunde ikke række videre i dette Øjeblik, end det konservative Forslag gik. Socialdemokratiet valgte Bravaderne, det Forslag, som de vidste vilde blive forkastet, i Stedet for en Realitet, som dog betød Brødet til — jeg ved ikke, et Par Tusinde Mennesker. Dette er Sandheden, og jeg tror dog at turde haabe, at nogle vil kunne forstaa dette, ogsaa nogle, der politisk set slutter sig til Socialdemokratiet.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen og jeg har principalt stemt for de Konservatives Kriseforslag og vil subsidiært stemme for det socialdemokratiske Forslag med den Motivering, som jeg fremsatte før, at vi mener, de erhvervspolitiske Vilkaar, som vil blive Resultat af, at et saadant Forslag ophøjes til Lov, vil være fordelagtigere for hele vort Erhvervsliv og for de